

מת (באר שבע) 36625-09-25 - מדינת ישראל נ' מרעי דבארי (עציר)

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 36625-09-25 מדינת ישראל נ' דבארי(עציר)
תיק חיצוני: 5360/25

לפני כבוד השופטת אחינעם צוריאל

מבקשת
נגד
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מורן אלקבץ

משיב
מרעי דבארי (עציר) ע"י ב"כ עו"ד שי פלד

החלטה

רקע

1. לפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים ולצידה כתב אישום המייחס לו עבירה של מעשה פזיזות ורשלנות, לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

2. מכתב האישום עולה כי המשיב שהה במקלט ציבורי עשה מעשה באש ופעל בדרך נמהרת כך שגרם לשריפה במקלט.

תמצית טיעוני הצדדים

3. ב"כ המשיב מיקד טענותיו הן בעוצמת הראיות והן בקיומה של עילת מעצר. נטען כי המשיב זוהה על ידי שוטר בסרטונים, בהם כלל לא ניתן לראות את פניו של החשוד, וכי הזיהוי שנעשה ע"י העד חליל צאנע, שעבד כשומר במקום, זוהם ולא נערך מסדר זיהוי כנדרש. ב"כ המשיב העלה תמיהות ביחס לאמור בחוות הדעת וביחס לעורכה. עוד נטען כי חוות הדעת קובעת כי השריפה נגרמה ככל הנראה מסיגריה, ואין כל אינדיקציה לכך שהקרטונים והצמיג, שהשליך החשוד, ליבו את האש. כמו כן נטען כי הערכת הנזק שמסר מנהל מחלקת המקלטים בעיריית באר שבע אינה מבוססת שכן כלל לא ביקר במקום. אשר לעילת המעצר, לעמדת ההגנה מעשה פזיזות ורשלנות אינו מקים עילת מעצר ואף עברו הפלילי של המשיב בעבירות רכוש אינו רלוונטי ואינו מעיד על מסוכנותו.

4. מנגד לעמדת המבקשת, די בזיהוי המשיב על ידי שוטר בסרטונים, המתעדים את דרכו של החשוד מהמקלט לכיוון מתחם הביג לאחר השריפה, בהם ניתן לראות את פניו, ואף להבחין בפרטי לבוש דומים מאד לפרטי הלבוש של המשיב עמם נעצר, על מנת לבסס ראיות לכאורה בעניינו של המשיב. אשר לעילת המעצר, נטען כי זריקת הקרטון והצמיג למקלט הבוער עולה לכדי מעשה פזיזות, שכן המשיב פעל לליבויו השריפה ולאחר מכן עזב את המקום, ומכאן קמה מסוכנותו לציבור. לעמדת המבקשת, המסוכנות הנשקפת מן המשיב נשענת אף על עברו הפלילי הכולל הרשעות בעבירות רכוש, אלימות וסיכון אדם בנתיב תחבורה, ועל היותו דר רחוב, המסתובב ללא מעש.

דיון והכרעה

5. הלכה היא כי בשלב המעצר עד תום ההליכים לא נדרש כי הראיות יבססו את אשמת הנאשם במעשים שיוחסו לו מעבר לכל ספק סביר, אלא די בכך שחומר החקירה שבידי התביעה מגלם פוטנציאל ראייתי, שיהיה בכוחו בהמשך הדרך לשכנע באשמת הנאשם מעבר לספק סביר.

6. אין חולק כי התשתית הראייתית נגד המשיב, הינה תשתית נסיבתית. הלכה פסוקה היא כי תשתית ראייתית לכאורית, אף שהיא מורכבת ממסכת של ראיות נסיבתיות, עשויה להוות תשתית מספקת לצורך מעצר עד תום ההליכים מקום שיש בה כדי לבסס סיכוי סביר להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו (ראו: בש"פ 5046/05 קאסם נ' מדינת ישראל; בש"פ 1466/04 זדה נ' מדינת ישראל), ובלבד שהראיות לכאורה ככל שהן נסיבתיות תהיינה על פניהן בעלות עוצמה שיש בה להוביל למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכויי ההרשעה.

7. בפסיקה נקבע מבחן תלת שלבי לניתוח ראיות נסיבתיות. בשלב הראשון יש לבחון כל ראיה נסיבתית לגופה. בשלב השני יש לבחון האם הצטברות כלל הראיות מובילה למסקנה מסתברת המסבכת לכאורה את הנאשם. יודגש כי בשלב זה אין צורך להוכיח - לא במסגרת ההליך העיקרי וודאי שלא במסגרת הליך המעצר - את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק, אלא יש רק להציג, תשתית ראייתית המסבכת אותו לכאורה. בשלב השלישי, עובר אל הנאשם נטל, להציג תרחיש חלופי מזכה. דהיינו, על הנאשם להציג הסבר שעשוי לשלול את המסקנה המפלילה (ראו למשל ע"פ 4743/22 מדינת ישראל נ' פלוני (17.8.22)). הפסיקה עמדה על כך שלא די בהסבר דחוק או תיאורטי העולה מחומר הראיות, אלא נדרשת מסקנה חלופית סבירה שיש לה אחיזה בחומר הראיות.

8. לאחר שעיינתי בתיק החקירה ונדרשתי לטענות הצדדים באתי לכלל מסקנה כי קיימות ראיות לכאורה להרשעת המשיב במיוחס לו, ואין בטענות ההגנה לגבי משקלם של סרטוני מצלמות האבטחה והזיהוי על בסיסם, כדי לכרסם בתשתית הראייתית הלכאורית, המבססת באופן סביר את הסיכוי להרשעת המשיב.

9. חומר החקירה כולל מספר סרטונים ממצלמות העיריה ומבתי עסק סמוך למקלט.

10. בקובץ מס' 12 נצפה החשוד מגיע למקלט מעבר לכביש בשעה 15:18 ונכנס למקלט. בשעה 15:45 נצפה החשוד יוצא מהמקלט ומוציא שמיכה אותה מניח ליד הדלת ולאחר מכן נכנס למקלט בשנית. בשעה 15:46 נצפה החשוד מוציא מהמקלט כיסא ומניח אותו מאחורי המקלט, לוקח קרטון מהקרטוניה הסמוכה למקלט ומכניס אותו למקלט. בשלב זה ניתן להבחין בבירור בעשן שחור מיתמר מהמקלט. לאחר מכן החשוד לוקח צמיג שמונח בקרבת מקום, מכניס אותו למקלט ועוזב את המקום בריצה בשעה 15:47. אין חולק כי בסרטון זה לא ניתן להבחין בפניו של החשוד.

11. בקובץ מס' 8 מסרטון מצלמת אבטחה בבית העסק לשטיפת רכבים - הדקל, **אשר ממוקם בכיוון הבריחה של החשוד (מסמך יב), מרחק דקה הליכה מהמקלט**, נצפה החשוד בשעה 15:48 עם **אותם פרטי לבוש וניתן אף להבחין בפניו**.

12. בקובץ מס' 9 נצפה החשוד **מגבו** עם אותם פרטי לבוש בשעה 15:53 בצומת הביג.

13. מדו"ח פעולה מיום 6.9.25 חתום ע"י השוטר שמעון כהן עולה כי צפה במצלמות האבטחה וזיהה את המשיב, המוכר לו היטב מזה שנים רבות מעבודתו במשרדי המודיעין, ומשנעצר על ידו לא פעם. עוד עולה כי הבחין במשיב לבוש באותם בגדים במהלך אותו שבוע.

14. מהודעת חליל צאנע מיום 9.9.35 עולה כי הוא משמש כשומר במגרש הרכבים שנמצא מול המקלט השרוף מזה כשנתיים. במועד האירוע הריח ריח של שריפה וראה עשן יוצא מחלון המקלט. כאשר פתח את הדלת ראה שמתחוללת בפנים "**שריפה ענקית**" (עמ' 1 ש' 4). לדבריו, לא הבחין באדם שנכנס למקלט לפני השריפה, ומדובר במקלט בו ישנים נרקומנים ערבים ויהודים. הוצג לו קובץ מס' 8, מבלי שנמסר לו כל פרט אודותיו, והוא זיהה את המשיב. לדבריו, הוא מכיר אותו מזה 30 שנה משגב שלום. לאחר מכן הוצג לו סרטון נוסף המתעד את השריפה במקלט, והוא זיהה את עצמו, ניגש למקלט לאחר השריפה, ואף זיהה את המשיב.

15. כידוע, יש לבחון זיהוי על סמך אמינות המזהה ומהימנות הזיהוי. אפתח בכך שהמסגרת המרכזית לבחינת שאלות אלו בדבר טיב הזיהוי היא ההליך הפלילי עצמו (ראו למשל: **בש"פ 4253/13 שמעון סוסן נ' מדינת ישראל**), ומהימנותה ומשקלה של עדותו של השוטר שמעון כהן יבחנו בבוא העת בהליך העיקרי. במקרה הנוכחי, אכן, טוב היה לו היה השוטר כהן מפרט בדו"ח הפעולה באיזה סרטון זוהה המשיב ואת המאפיינים על בסיסם נערך הזיהוי. יחד עם זאת, השוטר ציין את היכרותו רבת השנים עם המשיב ואף ציין כי הבחין במשיב במהלך השבוע לובש את אותם בגדים. כפי שצינתי לעיל, ובניגוד לטענת ההגנה, בקובץ מס' 8, בו תועד החשוד מיד בסמוך לאחר האירוע בנתיב בריחתו, ניתן להבחין בפניו של החשוד. הדברים אף עולים מדו"ח הצפייה שנערך ע"י סייף אבו עגאג.

16. צפיתי בסרטונים מספר פעמים, ולטעמי ניתן בהחלט על סמך צפייה בקובץ מס' 8, המתעד את החשוד מיד בסמוך לאחר האירוע, בשים לב לפרטי הלבוש ועל בסיס היכרות מוקדמת, לזהות את המשיב. מכל מקום, בוודאי לא מדובר על מקרה מובהק בו ניתן לקבוע כבר בשלב זה כי משקלה של ראית הזיהוי אפסי, כפי שנקבע בהחלטה ב"פ 3055/18 ג'אבר אבו רקייק נ' מדינת ישראל, אליה הפנה ב"כ המשיב בטיעונו, שם דובר בזיהוי על יסוד סרטון שבו כלל לא ניתן לראות את פני החשוד באופן שמאפשר זיהוי. אני סבורה כי ככל שבית המשפט אשר ידון בהליך העיקרי ישתכנע כי זיהוי של המשיב מהימן, קיים סיכוי סביר לכך שהתשתית הראייתית הלכאורית נגד המשיב תוביל להרשעתו.

17. לזיהוי שבוצע על ידי השוטר כהן מצטרפת גרסתו של העד חליל צאנע, בה זיהה את המשיב בסרטון מס' 8 וגם בסרטון המתעד את האירוע. מהימנותה ומשקלה של עדותו יבחנו, אף הם, בבוא העת בהליך העיקרי. אף אם נפלו פגמים באופן בו זוהה המשיב על ידי העד, ואיני בטוחה שכך הם פני הדברים, אין בהם כדי לשלול סיכוי סביר להרשעת המשיב בעבירה שיוחסה לו. אשוב ואדגיש כי בשלב המעצר אין בית המשפט נדרש להשתכנע כי הראיות לכאורה מצביעות על אשמו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר, ודי לו כי השתכנע שהראיות לכאורה מקימות סיכוי סביר להרשעה. טענות ההגנה בנוגע ל"זיהום" הזיהוי ופגמים שנפלו באופן בו נערך, הינם עניין של משקל הנקבע לפי נסיבות העניין. מקומם בהליך העיקרי, ואין בהם כדי להצביע בשלב זה על כרסום בעוצמת הראיות (ראו למשל: בש"פ 1921/22 ראדום יאזום נ' מדינת ישראל, בש"פ 6742/10 עאיש אבו הבירה נ' מדינת ישראל).

18. אשר לטענות ההגנה אודות הערכת הנזק וחוות דעת המומחה בדבר סיבת פרוץ הדליקה, אף הן עתידות להתברר בהליך העיקרי ומכל מקום הן אינן עומדות בליבת התשתית הראייתית המסבכת את המשיב. על אף שהדבר לא צוין בחוות הדעת, אשר עסקה בסיבה לפרוץ הדליקה, ברי כי השלכת הקרטון ולאחר מכן הצמיג לתוך המקלט העולה באש וממנו מיתמר עשן, הובילה לליבו השריפה.

19. סעיף 338 (א) קובע:

"העושה אחת מאלה בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה, דינו - מאסר שלוש שנים:

(1) נוהג רכב או רוכב בדרך ציבורית;

(2) מפעיל כלי שיט או כלי טיס או משתתף בהפעלתם;

(3) עושה מעשה באש או בחומר לקיח, נפיץ או רדיואקטיבי או אינו נוקט אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה באש או בחומר כאמור שבהחזקתו;

(4) עושה מעשה לגבי מכונות שבפיקוחו, שלו בלבד או עם אחרים,

- או אינו נוקט אמצעי זהירות נאותים מפני סכנה מסתברת הכרוכה בהן;
(5) עושה מעשה לגבי חומר נפץ או כלי יריה שבהחזקתו, או אינו נוקט אמצעי זהירות נאותים מפני סכנה מסתברת הכרוכה בהם;
(6) אינו נוקט אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה בחיה שבהחזקתו;
(7) נותן טיפול רפואי או כירורגי לאדם שהתחייב לטפל בו;
(8) מוכר, מספק, נותן או מפעיל תרופה או חומר מרעיל או מסוכן;
(9) משתמש בחומר מרעיל או מסוכן או מחזיק בו או מפקירו, או מפקיר מיכל שהוחזק בו חומר כאמור ויש בו כדי להרעיל או לסכן.

20. מטרת האיסור, הקבוע בסעיף 338 הינה הגנה על כלל הציבור. מדובר בעבירה התנהגותית, של העמדה בסיכון ברשלנות. עבירה המענישה על התנהגות יוצרת סיכון כשלעצמה, בין אם הסיכון התמשש וגרם לנזק מוחשי ובין אם לאו. הפתיח קובע כי ההתנהגות האסורה צריכה להיות כזו הסוטה מרמת הזהירות הסבירה במידה ובאופן היוצרים סיכון ל"חיי אדם" או סיכון של "גרם חבלה" לגופו של אדם.

21. בפסק הדין המנחה של בית המשפט העליון הדין ביסודותיו של סעיף 338 לחוק העונשין נקבע כי היסוד הנפשי של "רשלנות" נבחן באמות מידה אובייקטיביות. אין בוחנים מה היה במוחו של הנאשם, אלא מה היה צריך להיות במוחו של "האדם הסביר". עם השנים, התגבשה הדעה המקובלת, לפיה מידת סבירותו של האדם מן היישוב אינה נמדדת על יסוד תכונותיו וקווי אופיו של האדם הממוצע אלא משקפת את דרכי החשיבה ורמות הזהירות הרצויות בחברה (ע"פ 3934/90 אמנון אבנת נ' מדינת ישראל).

22. נוכח האמור, סבורתני שניתן לקבוע כי בשלב זה קיימות ראיות נסיבתיות בעלות עוצמה מספקת להרשעת המשיב במיוחס לו, וכי התהיות וסימני השאלה שהעלה ב"כ המשיב בנוגע לראיות הקיימות אינם מצטברים בשלב זה, טרם עברו הראיות את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי, לכדי חולשה מובהקת של מכלול הראיות הנסיבתיות. השאלה האם "התרחיש המפליל" הינו התרחיש ההגיוני היחיד העולה מחומר הראיות תיבחן, ככלל, בהליך העיקרי ולא בהליך המעצר. אני סבורה כי מדובר במקרה בו ישנו חוסר ראיתי מובהק שמחליש במידה ניכרת את הראיות הקיימות ומעמיד את "התרחיש המפליל" בסימן שאלה גדול. אין לכחד כי לפני המבקשת עומדים אתגרים ראיתיים בניהולו של ההליך העיקרי, אך אין משמעות הדבר כי בשלב זה אין די בראיות לכאורה כדי לבסס סיכוי סביר להרשעה.

עילות המעצר

23. אמנם לא מיוחסת למשיב עבירת ההצתה שהמסוכנות הנשקפת ממנה ברורה, שכן לא

ניתן לקבוע כי המשיב אחראי לפרוץ הדליקה. יחד עם זאת, בחינת קיומה של עילת מעצר היא בחינה מהותית, הנשענת על המסכת העובדתית המיוחסת לנאשם בכתב האישום, ולא רק על הוראת החיקוק. העובדה שמיוחסת למשיב הוראת חיקוק מסוג עוון אינה שוללת מיניה וביה קיומה של עילת מעצר. התנהגותו הרשלנית והפזיזה של המשיב באש, הבאה לידי ביטוי בהשלכת הקרטון והצמיג למקלט, הובילה לשריפת מקלט ציבורי והעמידה בסיכון של ממש את הציבור בכללותו. מכאן, מסוכנותו.

24. המשיב בן 36, אך עברו הפלילי אינו דל. מגיל 18 החל להסתבך בפלילים. גיליון רישומו הפלילי כולל חמש הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות וסיכון אדם בנתיב תחבורה. במהלך השנים ריצה מספר עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח. כמו כן תלוי ועומד כנגדו כתב אישום המייחס לו החזקת סמים לצריכת עצמית בגין החזקת מנת פנטניל. המשיב אף מסר בחקירותיו כי הוא עושה שימוש יומיומי בסמים.

25. יחד עם זאת, ועל אף קיומה של עילת מעצר איני סבורה כי עוצמתה מחייבת את מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, וככל שתוצג חלופה תיבחן התאמתה.

ניתנה היום, ו' תשרי תשפ"ו, 28 ספטמבר 2025,
בנוכחות הצדדים.